

opusdei.org

Prelaadi kiri (jaanuar 2012)

Prelaat kutsub meid üles,
eelmisel aastal Jumalalt saadud
andide eest tänama ja
lootusrikkalt uude aastasse
vaatama.

17.01.2012

Armsaimad: hoidku Jeesus minu
tütreid ja poegi!

Eile laulsime me prelatuurikirikus
Santa Maria de la Paz, Pühima
Sakramendi ees *Te Deum* 'i, et
tänada Pühimat Kolmainsust

lõppeval aastal osaks saanud armuandide eest. Ma tundsin ennast väga tihedalt ühenduses Paavstiga, kogu Kirikuga ning eriti koos teie kõigiga, arvukate kaastöötajatega ja Prelatuuri sõpradega. Ma olen ise näinud, kuidas meie Isa seda hümnit palvetas, kui siiralt soovis ta seda ülistuslaulu kogu Jumala looduga ühel häälel hõisata. Ta palvetas seda igal hommikul, ühenduses oma tütarde ja poegadega, sel ajal, kui ta pärast Missa pühitsemist preestririideid ära võttis.

On üsna loomulik, et me oleme alati tänulikud, kuid neil Jõulupäevadel on see tänu veel intensiivsem, sest kõige selle aluseks on Jumala inimesekssaamine, Issanda Jeesuse Kristuse sündimine. See kingitus on meie tänulikkuse, ülistuse ja Jumala kummardamise alus. Jumala, kes ei lakka iialgi meid armastamast ja seda armastust meile näitamast.

Uue aasta algus aitab meil seda jumalikku armastuse väljendust rohkem silmas pidada. Kõigi aegade kirikuisad ja erinevate ajastute pühakud vaatlesid suure imestusega, kuidas Jeesuse sündimisega Igavik ajalikku sisenes, kuidas ta ennast tillukeseks tegi, et meie piiratud *condito humana* oleks võimeline ta vastu võtma. "Kas on siis olemas suuremat armu, kui see, mida Jumal meile võimaldab?", küsib püha Augustinus. "Ta tegi oma pojast Inimesepoja, et inimese poeg võiks saada Jumala Pojaks. Vaata, kust tulevad su teened, su õiglus; ja sa näed, et kõik see ei ole midagi muud, kui puhas arm"[1]

Meie imestus ja tänutunne kasvavad veelgi, kui mõtleme selle peale, et Jumal ei andnud meile seda kingitust mingiks teatud ajaks – ta andis selle igaveseks. "Igavik on aega ja ruumi sisenenud selleks, et meil oleks võimalik teda "täna" kohata. Jõuluaja

liturgilised tekstid aitavad mõista, et Kristuse lunastustöö on alati ajakohane ning see puudutab kõiki inimesi. Kui kuuleme, või lausume Missa ajal: "täna on meile sündinud Õnnistegija", siis ei lausu me seda mitte suusoojaks, vaid seepärast, et me teame, et Jumal pakub minule, sinule ja kõigile just "täna ja praegu" võimaluse, teda ära tunda ja teda vastu võtta, nagu tegid seda Petlemma karjased. Siis võib ta ka meie ellu sündida ja selle oma armuga ja kohalolekuga uuendada, valgustada ja paremaks muuta."[2]

Jumala armuväärses ettehoolduses saavad kogu inimkonna poolt möödunud aasta jooksul läbi elatud erinevad asjad: tervis ja haigus, edu ja ebaõnnestumine, õnnelikud ja valusad hetked, hea ja vähem hea – oma õige tähenduse. Meie asutaja mainis seda nii väljendusrikkalt ühes *Tee* raamatu punktis, kus ta ütleb: "Harju mitu korda päevas tänupalves

oma südant Jumalale ülendama. Sest ta annab sulle seda ja teist. Sest sind on ära põlatud. Sest sul on millestki puudus, mida sa vajad, või just sellepärast, et sul see on. Sest ta tegi nii ilusaks oma Ema, kes on ühtlasi ka sinu Ema. Sest Ta lõi Päikese ja Kuu ja selle looma ja selle taime. Sest Ta tegi selle inimese nii sõnaosavaks ja sinu nii kohmakaks....Täna Teda kõige eest, sest kõik on hea. [3]

Maailmas on palju dramaatilisi sündmusi ja kannatusi, nagu loodusekatastroofid, mis tuhandeid inimesi puudutavad, sõdu ja jõukasutamist, haigusi, vaesust, tülisid ja vaenu perekonnas ning rahvaste vahel...ja kõigele sellele lisaks veel majanduskriis, mis paljusid maid puudutab, ning paljud inimesed peavad ilma tööta jääma.

Kuigi meie mõistus ei ole võimeline kõigile neile asjadele seletust andma, võime me usu kaudu kindlad olla, et

see „meie aeg sisaldab endas kindlaid rõõmustavaid märke Kristusest, meie Lunastajast.(...) Jõulupühad annavad meile võimaluse, lapse tagasihoidlikus ja rammetus kujus taas Jumalat leida. Kas ei ole see nagu kutse, et märkaksime vaevarikastel igapäevaelu hetkedel taas Jumala ligiolekut ning tema armastust? Kas ei ole see kutseks avastada, et meie inimlik aeg – ka rasketel ja karmidel aegadel – Issanda armu abil, mis on Issand ise, imelisel viisil hästi edeneb?”[4]

Minu tütred ja pojad, tuletagem meelde ka kõiki neid arvukaid heategusid, mis meile möödunud kuude jooksul osaks on saanud, vaadelgem neid palvevaikuses. Vaatamata meie iseendi väiksusele oli see aasta täis suuremat truudust kristlikule kutsumusele Kirikus, Opus Dei vaimsuses. Meil on võimalik veel palju heategusid üles lugeda: Opus

Dei Jumala ja teisele inimestele
ohverdatud vaimulikud viljad;
inimesed, kes Jumala laste eeskuju ja
apostellike sõnade abil Issandale
lähemale jõudsid, või ta argipäevaelu
juures avastasid; Opus Dei töö
alustamine uutes maades ja selle
kindlustamine teistes paikades;
jumalik kutsumus, Teda Opus Deis
teenida, mille Issand paljudele
inimestele on andnud; sügav
sisemine liigutus, pöördumised,
kutsumused ja täielikud andumused
ühel nii paljudest erinevatest
kristlikest teedest, mida Jumal
Maailma Noorte Päevadel äratas...ja
veel paljude heategude eest meie
isiklikus elus, perekonnas,
ühiskonnas, mida igaüks on kogeda
saanud ja mille eest ta tänulik olema
peaks.

Sellest piiritust vaateväljast lähtudes
võiksime ühineda palvega, mida
püha Josemaria sageli, eriti aga
viimastel aastatel palvetas: *Sancte*

*Pater, omnipotens aeterne et
misericors Deus, Beata Maria
intercedente, gratias tibi ago pro
universis beneficiis tuis etiam ignotis*
[5]; Püha Isa, kõigeväeline, igavene ja
halastaja Jumal; õndsaima Neitsi
Maarja eestkostel tänan ma sind
kõigi sinu heategude eest, ka nende
eest, mida ma ei mõista. Sest
tegelikult on need heateod, millest
me ennast teadvustanud ei ole, palju
rohkearvulisemad, kui need, mida
me teame. Kes suudaks kokku
lugeda, kui palju kordi on Jumal oma
isalikus ettehoolduses meie hinge ja
ihu ohust päästnud? Kes võiks üles
lugeda need armuteod, mida Maarja
neil kuudel meile on võimaldanud?

Seepärast on nii loomulikust kui ka
üleloomulikust vaatepunktist
lähtudes arusaadav, et püüame alati
seda tänutunnet säilitada. Püha
Josemaria kutsus alati uue aasta
alguses üles: „*Ut in gratiarum
semper actione maneamus !* Püsigem

alati tänutundes Jumala vastu, tänagem teda kõige eest: hea eest ja halva eest, magusa ja kibeda, valge ja musta, väikse ja suure, vähese ja palju, ajaliku eest, mis igavikku väärrib. Tänagem Jumalat kõige eest, mis möödunud aastal juhtus ning isegi meie ebatruuduse eest, sest me märkasime seda ja palusime andestust ja uuendasime kavatsust, enam mitte nii truudusetu olla – kavatsust, mis meie hinge jaoks palju head kaasa toob.”[6]

Suunakem oma pilgud algavale aastale. Kui palju häid asju on Jumal valmis meile kinkima, kui me selle Maarjaga käsikäes läbi käime! Palugem meie Emalt seda eriti täna, kui Kirik Maarja kui Jumalaema püha tähistab. Nende nädalate pidupäevad suunavad meid esimeste Jõulude õhkkonna peale mõtlema. Sõime ees seistes võime näha, kui armastusväärset ja hoolsalt Maarja ja Joosep Jeesuslapsega ümber käisid

ning samas oma käitumist testida, seoses suhtlemisega perekonnas, sõpraderingis, kollegidega ja kõigi inimestega, keda Jumal ühel või teisel viisil meie kõrvale asetab. Me peaksime olema kõikide jaoks valguseks, mis Kristuse juurde viivat teed valgustab ja nagu soovis Paavst, kui ta jõulupuu valgustusest rääkis, ” igaüks meist võiks oma ümber kasvõi natuke valgust levitada: perekonnas, tööl, oma linnajaos, maades, riikides. Igaüks olgu valguseks oma lähedastele; jätkem maha egoism, mis sageli südame sulgeb ning juhib meid ainult iseenese peale mõtlema; igaüks kinkigu teistele natukenegi tähelepanu, natuke armastust. Iga väiksemgi headuse zest on nagu üks suure jõulupuu küünal: koos teiste küünaldega suudavad nad ka kõige sügavama ööpimeduse valgeks muuta.[7]

Mõelgem nende vaatlustega seoses igapäevasele elule, mis annab nii

palju võimalusi, ennast Jumala ja teiste teenistusse anda. Kindlasti oleme me tähtsusetud isikud ja me oleme selles teadlikud; kuid just seepärast kutsun ma teid koos meie Asutajaga, Jumala ees tahtlikult väikseks saama, et meie Taevaline Isa ja meie Ema, Neitsi Maarja eriliselt meie eest hoolitseda võiksid. Olgu see otsus ühenduses sooviga, "kõrkus ja väär enesegarahulolu endast välja juurida; teadmise, et me ise ei suuda midagi, et oleme kogu tänu Jumala armu ja jõu eest Isale võlgu, selle eest, et me oleme oma tee leidnud ja et me püsivalt ja järeleandmatult sellel edasi kõnnime. Väike olla, tähendab ennast Isa kätte anda, ning lapse kombel uskuda ja paluda"[8]

Olgu see viis, kuidas väikesed lapsed oma vanematega suhtlevad, neid usaldavad ja neilt siiralt ja tungivalt kõike paluvad, meile eeskujuks Jumalaga suhtlemisel, sest see on

kristlaste põhihoiak. Kui me seda päevast päeva uuendame, siis oleme me õigel teel, täiesti edudest ja ebaedudest sõltumatud. Kas me mõtleme selle peale, et oleme teel koos Jumalaga? Kas me laseme tal igal ajal ennast saata? Kas me räägime temaga kõigest mida me pidevalt läbi

elame?

Kes võiks siinjuures olla parem õpetaja, kui Maarja? Kui ta Gabrieli tervitust kuulis, andis ta ennast täielikult jumalikult tahtele - *fiat mihi secundum verbum tuum* ! – ning ta uskus kindlalt, et see, mida Issand talle edasi öelda palus, saab teoks, samuti see mis sündis Eliisabetiga Püha Vaimu valgustusel.[9] Hiljem Kaanas palus ta oma poega väga usaldusväärselt, öeldes – *neil on vein otsas* . Siis andis ta nõu teenrile, et too täpselt teeks, Nagu Jeesus ütles: *Mida ta teile ütleb, seda tehke* ! [10]

9. jaanuaril möödub 110 aastat sellest, kui püha Josemaria ilmale tuli. Kasutagem ära seda aastapäeva, et usaldusega temalt Kiriku ja kõigi inimeste vajaduste pärast eestkostet paluda. Toogem tema ette eelkõige Opus Dei, selle tütarde ja poegade vajadused ja palvetage edasi ka minu palvesoovide eest. Ma pean oma palvetes teid kõiki silmas, eriti aga neid, kes peavad raskeid kehalisi või vaimseid kannatusi läbi elama. Ma kinnitan teile püha Pauluse sõnadega, *nõnda ju ongi õige teist kõigist mõelda, sest teie olete minu südames. (...) Sest jumal on mu tunnistaja, kuidas ma teid kõiki igatsen Kristuse Jeesuse südamlikkusega !* [11]

See meenutab seda üleloomulikku ja inimlikku usust sündinud optimismi, mida püha Josemaria 9. jaanuaril 1939 ringkirjas oma poegadele edasi andis. See oli üks aasta pärast tema saabumist Burgosesse, ning ta

mõtted olid suunatud juba Opus Dei apostelliku töö kasvamisele pärast kodusõja lõppemist.

Takistused? Väliste takistuste pärast ma ei muretse. Me teame, et need on võimalik võita. Ma näen ainult üht tõelist takistust: see on Jumala lapseks olemise ja vennalikkuse puudus. Kõik muu, vähesed vahendid, võlad, vaesus, põlgus, laim, vale, tänamatus, heade vasturääkivused ja ametivõimude tagakiusamine ei oma tähtsust, kui on võimalik usaldada ühte Isa ning vendi, kellega me Kristuse läbi, Kristusega ja Kristuses ühendatud oleme. Ükski mure ei saa meilt seda õndsat ligimesearmastuse rõõmu ära võtta.”[12]

Meie Isa jõuga ja tema nimel palun ma teid, et te veelgi suuremas vennalikkuses Jumala lastena elaksite. Kui me oma üleloomuliku perekonna tugisammaste eest ei

hoolitse, tekivad Opus Dei ehitusse
praod, mille tähendust ei saa
alahinnata. Ma panen teile veel
südamele sõnad, mis meie Asutaja
50-ndatel aastatel lausus, nimelt
käskis ta alati palvetada *Oremus pro
unitate apostolatum* , et see
lakkamatult edasi kestaks.

Ma õnnistan teid kogu armastusega
ning soovin, et uus aasta tooks teile
palju Taeva kingitusi

teie Isa

+ Javier

Roma, 1.jaanuar, 2012

1] Püha Augustínus, *Jutlus* 185 (PL 38,
999).

[2] Benedicto XVI , Jutlus
üldaudientsil, 21-XII-2011.

[3] Püha Josemaría, *Tee* ,nr. 268.

[4] Benediktus XVI , Jutlus, 31-XII-2010.

[5] Püha Josemaría, Pere kondliku kohtumise märkmed, 15-IX-1971.

[6] Püha Josemaría, Meditatsiooni märkmed, 25-XII-1972.

[7] Benediktus XVI , 7-XII-2011.

[8] San Josemaría, *Es Cristo que pasa* (*Kristus möödub*), n. 143.

[9] *Lk* 1, 38 ja 45.

[10] *Jn* 2, 3 y 5.

[11] *Fl* 1, 7-8.

[12] Püha Josemaría, *Kiri* , Burgos, 9-I-1939; A. Vázquez de Prada, "El Fundador del Opus Dei"(Opus Dei Asutaja), II, p. 380.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-
kiri-jaanuar-2012/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadikiri-jaanuar-2012/) (11.08.2025)